

Eskola azpiko laborategi sekretua

Bazen behin, haur batzuen geletan, goizero iratzargailuak jotzen zuenean, Eric, Aina eta Nil pozik esnatzen ziren, bazekitelako gauza interesgarriak beti gertatzen zirela eskolan.

Eric mutil ausarta eta adoretsua da. Korrika egitea eta esploratzea gustatzen zaio. Ile marroia eta begi marroiak ditu, eta arropa erosoak janzten ditu.

Aina neska jakin-min handikoa eta adimen handikoa da. Ekin aurretik pentsatzea gustatzen zaio. Ile horia eta begi berdeak ditu, eta motxila bat eramaten du ikertzeko.

Nil, berriz, mutil jatorra eta sortzailea da. Lagunei laguntzea eta marraztea gustatzen zaio. Ile kizkurra, begi urdinak eta kapela janzten du. Aina, Eric eta Nil oso lagun onak dira, baina oso desberdinak elkarrengandik. Oso jakin-min handikoak dira eta beti abentura berrien bila dabiltza.

Gaur, atsedenaldian, pilota soinuetatik urrundu dira gimnasioko txokoa esploratzeko, non harrizko hormak landarez estalita dauden.

—Hau ikusi duzu? —esan zuen Nilek hunkituta. Ainaren ondoan makurtu zen hormaren beheko aldea ikusteko.

Hosto berde handi batzuen atzean ezkutatuta zegoen egurrezko ate oso zahar bat aurkitu zuten. Ate txikiak urrezko diseinu oso berezia zuen eta eguzki-argitan distiratzen zuten izar txikiz inguratutako probeta bat.

Eric eta Nil hurbildu ziren ate misteriotsuaren egur leun eta freskoa ukitzera. Ericek burdinazko helduleku herdoilduari heldu zion eta, tiraka, atea kirrinka ireki zen. Ainak eta Nilek barrura begiratu eta eskaileretatik behera kiribilduta zegoen harrizko eskailera bat aurkitu zuten. Jaisten ziren heinean, pasabideko hormak urdin eta arrosa koloreko argiekin distiratzen hasi ziren, hauts magikoz zipriztinduta baleude bezala.

Eskaileren behealdera iristean, Eric, Aina eta Nil gela erraldoi batera sartzen dira. Leku zoragarria da, pote koloretsuen apalez, lupez eta horman zintzilik dauden laborategiko bata zuriz betea. Dena prest dirudi abentura handi baterako.

Egurrezko mahai handi baten gainean, kartel koloretsu bat dago: “Behatu, galdetu eta partekatu”. Nilek eta Ainak hitzak xuxurlatzen dituzte eta pozik irribarre egiten dute.

“Hasi aurretik, prestatu behar dugu”, dio Nilek serio. Berak eta Ericek egokitzen zaizkien laborategiko bata zuriak aurkitu eta berehala janzten dituzte. Irakasleak dena prest dagoela egiaztatzen du eta esperimentuan zehar laguntzen die. Orain benetako ikertzaileak dirudite.

Ainak ere bere laborategiko bata eta segurtasun betaurreko gardenak janzten ditu. “Nik ere zientzialari itxura dut”, dio. Berak eta Nilek beirazko poteak, olio botilak, ura eta ortzadarraren kolore guztietako elikagai koloratzaileak dauden mahaira hurbiltzen dira.

Eric eta Ainak lehen esperimentua hasten dute, ura eta olioa arretaz nahastuz beirazko pote handi batean. Ericek olioa gora igotzen ikusten du, planeta itxurako burbuila biribil eta distiratsuak sortuz. “Orain kolore pixka bat gehi diezaiogun”, iradokitzen du Nilek. Berak eta Ericek elikagai koloratzaile urdin eta gorri tantak gehitzen dituzte. Tantak olioan zehar erortzen dira paraxutisten antzera, uretara iritsi eta kolore ederrak hartzen dituzten arte.

Azkenik, Ainak eta Nilek tableta efferveszente batzuk gehitzen dituzte. Bat-batean, laborategiko argiak itzaltzen dituzte, eta dena distiratzen hasten da. Poteak etengabe igotzen eta jaisten diren burbuilez betetako lanpara magiko baten itxura du.

Baina orduan arazo txiki bat dago. PLOP! Poteak plop hotsa egiten du. Aparra azkarregi igotzen hasten da eta albotik isurtzen da. Eric eta Nil pixka bat harrituta daude eta atzera pauso bat ematen dute likidoa mahaira jotzen ikusten duten bitartean.

“Lasai!”, dio Ainak lasai. Liburu batean irakurri zuen zerbait oso garrantzitsua gogoratzen du: zientzialariak ez dira gelditzen arazoei aurre egiten dietenean; behatzen dute, pentsatzen dute eta irtenbide bat bilatzen dute. Hiru lagunek taldean lan egitea erabakitzen dute eta irakasleari laguntza eskatzen diote jarraitu aurretik.

Nil beirazko pote handiago baten bila doa korrika, esperimentua isuririk gabe errepikatu ahal izateko. Ainak apaleko ontzirik egokiena aukeratzen laguntzen du. Bitartean, Ericek oihal urdin bat hartu eta mahaitik koloretako tantak garbitzen hasten da. Laborategi on bat beti garbi egon behar da, eta Eric-ek egurra distiratsu uzten du, berriro hasteko prest.

Esperimentua berriro saiatzen dira pote handian, baina oraingoan Ainak tableta gutxiago erabiltzen ditu —bat, bi edo hiru bakarrik!

Elkarrekin abesten dute. Aparra astiro eta etengabe igotzen da, kolore sumendi zoragarri bat sortuz.

Atetik irten eta astiro ixten dute. Ainak eta Nilek elkarri begiratzen diote eta irribarre egiten dute, badakitelako laborategi hau haien sekretu handia izango dela.

Abentura gorde eta klasera itzultzen dira lasterka, esperimentu berrietarako prest.

Eta hemen amaitu da haien istorioa.

Egileak:

Dina Ez Zayani, Fatima Manda, Soukayna Sanssan

Institut de Vic

Kimika Saila

2025-2026 ikasturtea

QUD0 Analisi eta Kalitate Kontrolerako Laborategia